

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12012026.44>

புறநானூறு போற்றும் போர் தர்மம்

Ethics of Warfare Extolled in Purananuru

முனைவர் கி.கதிர்வேல்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
குனியமுத்தூர், கோயமுத்தூர்-641008

Dr. K. Kathirvel*,

Assistant Professor of Tamil, Sri Krishna Arts and Science College, Kuniamuthur, Coimbatore - 641008

Email: kathirvelk@skasc.ac.in

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-0631-6967>, Mobile: +91 9842598397.

Article Info

Received on 15-May-2026, Revised on 16-May-2026, Accepted on 29-May-2026, Published on 10-June-2026

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, Sangam works hold a distinctive place by capturing the ancient way of life, culture, governance, valor, and moral principles of the Tamils. Among the Ettuthokai (Eight Anthologies), Purananuru stands out as a remarkable text that comprehensively details the external life of ancient Tamils, highlighting aspects such as kingship, warfare, heroism, philanthropy, fame, impermanence, honor, and humanism. When portraying war, Purananuru does not focus solely on victory and bravery; it emphasizes the noble ideal that even war must adhere to ethics and preserve humanity. Thus, warfare in Purananuru is portrayed not as mere violence, but as a regulated social practice grounded in morality, valor, honor, and compassion.

KEYWORDS: Purananuru, Sangam Literature, Ettuthokai, Ethics of Warfare, Tamil Culture, Ancient Warfare, Valor and Ethics, Humanism, Sangam Tamil.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்கள் தனிச்சிறப்புடையவை. அவை தமிழர்களின் பழமையான வாழ்க்கை முறையையும், பண்பாட்டையும், அரசியல் அமைப்பையும், வீரத்தையும், அறநெறியையும் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூறு, பண்டைத் தமிழரின் புறவாழ்க்கையை முழுமையாக எடுத்துரைக்கும் சிறப்புமிக்க நூலாகும். அரசர்களின் ஆட்சி, போர், வீரச்செயல், கொடை, புகழ், நிலையாமை, மானம், மனிதநேயம் போன்ற பல்வேறு வாழ்வியல் கூறுகள் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் சிறப்பாகப் பதிவாகியுள்ளன. புறநானூறு போரைப் பற்றிப்

பேசும்போது வெற்றியையும் வீரத்தையும் மட்டும் முன்னிறுத்தவில்லை. போரிலும் அறம் வேண்டும்; போரிலும் மனிதநேயம் காக்கப்பட வேண்டும் என்ற உயர்ந்த சிந்தனையையும் எடுத்துரைக்கிறது. புறநானூற்றில் காணப்படும் போர் என்பது வெறும் வன்முறைச் செயலாக அல்லாமல், அறம், வீரம், மானம், மனிதநேயம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சமூகச் செயலாக விளங்குகிறது.

போர் தர்மம் – பொருள்

“தர்மம்” என்பது அறம், நெறி, கடமை என்பவற்றைக் குறிக்கும். போரிலும் சில நெறிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே போர் தர்மமாகும். போரில் வெற்றி பெறுவது மட்டும் அரசனின் சிறப்பாகக் கருதப்படவில்லை. எவ்வாறு போர் செய்தான்? எவ்வாறு எதிரியை நடத்தினான்? பொதுமக்களை எவ்வாறு காத்தான்? என்பவையும் அரசனின் பெருமையை நிர்ணயித்தன. இதனால் புறநானூற்றின் போர் சிந்தனையில் “வெற்றி” என்பதைக் காட்டிலும் “அறத்துடன் கூடிய வெற்றி” உயர்வாகக் கருதப்பட்டது.

போருக்கு முன் அறநெறி

பண்டைத் தமிழர்கள் போர் தொடங்குவதற்கு முன்பே சில அறநெறிகளைக் கடைப்பிடித்தனர். குறிப்பாக போரில் ஈடுபடாதவர்களை முன்கூட்டியே பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தும் மரபு இருந்தது. இதனைப் புறநானூற்றுப் பாடலொன்று அழகாக எடுத்துரைக்கிறது.

“ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டிரும் பினியுடையீரும் பேணித்...”

இப்பாடல் வரிகளில் போரில் ஈடுபடாதவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த மனிதநேயச் சிந்தனை வெளிப்படுகிறது. பசுக்கள், பார்ப்பனர்கள், பெண்கள், நோயுற்றவர்கள் போன்றோர் போரின் பாதிப்பிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறப்படுகிறது.

போரிலும் மனிதநேயம்

போர் என்றாலே அழிவும் உயிரிழப்பும் ஏற்படும். இருப்பினும் போரின் கொடுமை பொதுமக்களைப் பாதிக்கக் கூடாது என்பது புறநானூற்றின் முக்கியமான கருத்தாகும்.

போரில் வீரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிராகப் போரிடலாம். ஆனால் போரில் தொடர்பில்லாதவர்களைக் கொல்வது வீரமாகக் கருதப்படவில்லை. பெண்கள், குழந்தைகள், முதியவர்கள், நோயாளிகள் போன்ற பாதுகாப்பற்றவர்களைக் காப்பது அரசனின் கடமையாக இருந்தது.

இதன் மூலம் புறநானூறு கூறுவது:

“வீரம் என்பது அழிப்பது மட்டுமல்ல;

காக்க வேண்டியவர்களைக் காப்பதும் வீரமே.” என்பதாகும்.

மன்னனின் கடமை

பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் மன்னன் நாட்டின் தலைவனாக மட்டுமல்லாமல், மக்களின் பாதுகாவலனாகவும் கருதப்பட்டான். நாட்டின் எல்லைகளைப் பாதுகாப்பதும், மக்களின் உயிரையும் உடைமையையும் காப்பதும் அவனுடைய முதன்மைக் கடமையாக இருந்தது. மன்னன் போருக்குச் செல்லும்போது தனிப்பட்ட புகழுக்காகப் போர் செய்வதைவிட, நாட்டின் நலனுக்காகப் போரிட வேண்டும். அவனுடைய வீரமும் ஆட்சித்திறனும் மக்களின் பாதுகாப்புடன் இணைந்திருந்தன. புறநானூற்றுப் புலவர்கள் அரசர்களைப் புகழும்போது அவர்களின் படைவலிமையை மட்டும் புகழவில்லை. அவர்களின் கொடை, நீதி, அறம், இரக்கம், மக்களைக் காக்கும் தன்மை ஆகியவற்றையும் எடுத்துரைத்தனர்.

இதனால் ஒரு நல்ல மன்னன்:

- நாட்டைக் காப்பவன்,
- மக்களைப் பாதுகாப்பவன்,
- அறத்தை நிலைநாட்டுபவன்,
- எதிரியின் வீரத்தை மதிப்பவன்,
- வெற்றிக்குப் பின்னும் பணிவுடன் இருப்பவன்

என்ற உயர்ந்த பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

போரில் வீரத்தின் சிறப்பு

புறநானூற்றின் முக்கியமான கருப்பொருள்களில் ஒன்று வீரம் ஆகும். போர்க்களத்தில் அஞ்சாமல் நின்று நாட்டிற்காக உயிர் கொடுக்கும் வீரர்களைப் புறநானூறு மிக உயர்வாகப் போற்றுகிறது. வீரனுக்கு உயிரைவிட மானமும் புகழும் முக்கியமானதாக இருந்தது. போர்க்களத்தில் பின்வாங்குவதைவிட வீரமரணத்தைப் பெருமையாகக் கருதும் மனநிலை சங்ககால மக்களிடம் காணப்பட்டது.

“புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர்;

பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்.”

என்ற புறநானூற்றுச் சிந்தனை, புகழுக்காக உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராக இருந்த வீர

மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

மானமும் வீரமும்

சங்ககாலத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் “மானம்” மிக உயர்ந்த பண்பாகக் கருதப்பட்டது. போரில் தோல்வியடைவதைவிட மானத்தை இழப்பதே பெரும் இழப்பாகக் கருதப்பட்டது. புறநானூற்றில் வீரர்களின் மனநிலையை எடுத்துரைக்கும் பல பாடல்கள் உள்ளன. போர்க்களத்தில் வீரன் தன் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுவாக இருந்தது. வீரம் என்பது வெறும் உடல் வலிமை அல்ல. அது:

துணிவு + கடமை உணர்வு + மானம் + தியாகம் ஆகியவற்றின் கூட்டாகும்.

தாயின் வீர உணர்வு

புறநானூற்றின் தனிச்சிறப்புகளில் ஒன்று போரில் உயிரிழந்த வீரர்களைப் பற்றிய பாடல்களில் தாய்மையின் உணர்வுகளையும் பதிவு செய்திருப்பதாகும். ஒரு தாய் தன் மகனைப் போருக்குப் புறப்படுத்தும்போது அவனைப் பற்றிய அச்சமும் அன்பும் அவளிடம் இருந்தாலும், அவன் வீரத்துடன் போராட வேண்டும் என்ற பெருமிதமும் இருந்தது. புறநானூற்றுப் பாடல்களில் தாய், தந்தை, மனைவி போன்றோரின் மன உணர்வுகள் மிக இயல்பாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. வீரன் போரில் உயிரிழந்த செய்தி குடும்பத்திற்கு துயரத்தை ஏற்படுத்தினாலும், அவன் வீரமரணம் அடைந்தான் என்ற பெருமிதமும் அவர்களிடம் காணப்பட்டது. இதன் மூலம் அக்காலச் சமூகத்தில் வீரம் என்பது குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பெருமை தரும் பண்பாக விளங்கியது என்பதை அறியலாம்.

எதிரியின் வீரத்தையும் மதித்தல்

புறநானூற்றின் போர் தர்மத்தில் மிகவும் சிறப்பான பண்பு எதிரியின் வீரத்தை மதித்தல் ஆகும். போர் என்பது பகைமையின் வெளிப்பாடாக இருந்தாலும், வீரன் மற்றொரு வீரனை மதித்தான். தன்னை எதிர்த்து வீரத்துடன் போராடிய எதிரியின் திறமையைப் பாராட்டும் பண்பு காணப்பட்டது. இதன் மூலம் “எதிரி” என்ற அடையாளத்திற்கு அப்பால் அவனும் ஒரு மனிதன், அவனுக்கும் வீரமும் மானமும் உண்டு என்ற எண்ணம் வெளிப்படுகிறது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் உலகப்பார்வை இதனுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கத்தக்கது.

போரின் கொடுமையை உணர்த்தும் புறநானூறு

புறநானூறு வீரத்தைப் போற்றும் நூல் மட்டுமல்ல. போர் ஏற்படுத்தும் அழிவையும் துயரத்தையும் அது உணர்த்துகிறது. போர்க்களத்தில் வீரர்கள் உயிரிழக்கின்றனர். அவர்களை

இழந்த குடும்பங்கள் துயரப்படுகின்றன. நாட்டின் வளமும் அழிக்கப்படுகிறது. இதனால் போர் என்பது வெற்றியை மட்டுமே தருவதில்லை; அது உயிரிழப்பு, துயரம், அழிவு ஆகியவற்றையும் கொண்டுவருகிறது. “நிலையாமை” என்ற உணர்வு புறநானூற்றின் பல பாடல்களில் அடிநாதமாக ஒலிக்கிறது. இன்று வெற்றி பெற்றவன் நாளை இல்லாமல் போகலாம்; இன்று செல்வம் கொண்டவன் நாளை வறுமையைச் சந்திக்கலாம்; இன்று புகழ்பெற்றவன் நாளை மறக்கப்படலாம். எனவே அதிகாரமும் போரும் நிரந்தரமானவை அல்ல என்பதைப் புறநானூறு உணர்த்துகிறது.

போர் – வெற்றிக்காக மட்டுமல்ல, நீதிக்காக

பண்டைத் தமிழரின் போரியல் சிந்தனையில் போர் தேவையற்ற அழிவை ஏற்படுத்துவதற்கான கருவியாகக் கருதப்படவில்லை. நாட்டின் பாதுகாப்பு, நீதியை நிலைநாட்டுதல், மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் போன்ற காரணங்களுக்காகவே போர் நிகழ வேண்டும் என்ற கருத்து வெளிப்படுகிறது. அரசன் தன் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி அப்பாவி மக்களைத் துன்புறுத்தக் கூடாது. அதேபோல் போரில் வெற்றி பெற்ற பின்னர் அழிவைத் தொடர்வதும் அறமாகாது.

வெற்றிக்குப் பின்னரும் அறம்

போரில் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் பகைவரை முழுமையாக அழித்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் புறநானூற்றின் உயர்ந்த சிந்தனையுடன் பொருந்தாது. வெற்றி பெற்ற அரசன் தன் வலிமையைக் காட்டுவதோடு நிற்காமல், தன் உயர்ந்த பண்பையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

வெற்றிக்குப் பின்னர்:

- தோற்றவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுதல்,
- பொதுமக்களைப் பாதுகாத்தல்,
- தேவையற்ற அழிவைத் தவிர்த்தல்,
- எதிரியின் வீரத்தை மதித்தல்,
- நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்துதல்

போன்ற பண்புகள் அரசனின் சிறப்பாகக் கருதப்படுகின்றன.

புறநானூற்றில் கொடை மற்றும் போர்

புறநானூற்றில் வீரத்துடன் இணைந்து பேசப்படும் மற்றொரு முக்கியப் பண்பு கொடை ஆகும். போரில் வெற்றி பெற்ற அரசன் தன் செல்வத்தை மக்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் வழங்கினான். அரசனின் சிறப்பு அவனுடைய படைவலிமையால் மட்டும்

தீர்மானிக்கப்படவில்லை. அவன் எவ்வளவு கொடையாளி என்பதாலும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதனால் புறநானூற்றின் அரசியல் சிந்தனையில்:

வாளால் காக்கும் மன்னன் கையால் கொடுக்கும் மன்னனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை உணர முடிகிறது. வீரமும் கொடையும் இணைந்தபோதுதான் அரசனின் பெருமை முழுமை பெறுகிறது.

போரில் பெண்களின் பங்கு

புறநானூற்றில் பெண்கள் வெறும் போரில் பாதிக்கப்படுபவர்களாக மட்டும் காட்டப்படவில்லை. வீரர்களை உருவாக்கும் சமூக சக்தியாகவும் அவர்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். வீரனைப் பெற்றெடுத்த தாய், போரில் அவன் வீரத்துடன் செயல்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறாள். கணவனை இழந்த மனைவியின் துயரமும், மகனை இழந்த தாயின் வேதனையும் புறநானூற்றில் உணர்வுபூர்வமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் போரின் வெற்றி-தோல்வி என்பது போர்க்களத்தில் மட்டுமே நிகழ்வதல்ல; அதன் தாக்கம் குடும்பங்களின் உள்ளங்களிலும் நிகழ்கிறது என்பதைப் புறநானூறு உணர்த்துகிறது.

போரின் நிலையாமையும் வாழ்வின் உண்மையும்

புறநானூற்றின் மற்றொரு சிறப்பு வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்த்துவதாகும். அரசனாக இருந்தாலும், வீரனாக இருந்தாலும், செல்வந்தனாக இருந்தாலும், இறுதியில் மனித வாழ்க்கை நிலையற்றதே. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற வரிகள் மனித வாழ்க்கையைப் பிரிவுகளால் அல்ல, ஒற்றுமையால் பார்க்கும் உயர்ந்த பார்வையை அளிக்கின்றன.

இன்றைய காலத்தில் புறநானூற்றின் போர் தர்மம்

இன்றைய உலகம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் மிகப்பெரிய முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. ஆனால் போர்களால் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுவது இன்னும் உலகின் பல பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் புறநானூற்றின் போர் தர்மம் நமக்கு பல முக்கியமான பாடங்களை வழங்குகிறது.

முதலாவது, போரிலும் மனித உயிரின் மதிப்பு காக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது, போரில் ஈடுபடாத பொதுமக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

மூன்றாவது, பெண்கள், குழந்தைகள், முதியோர், நோயாளிகள் போன்ற பாதுகாப்பற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கக் கூடாது.

நான்காவது, எதிரியிடத்திலும் மனிதநேயம் பேணப்பட வேண்டும்.

ஐந்தாவது, போரின் நோக்கம் வெறும் அழிவாக இருக்கக்கூடாது.

ஆறாவது, வெற்றிக்குப் பின்னர் அமைதியை உருவாக்குவதே உயர்ந்த வெற்றியாகும்.

இவ்வாறு பார்க்கும்போது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட புறநானூற்றின் சிந்தனைகள் இன்றைய உலகிற்கும் பொருந்தக்கூடியவை என்பது தெளிவாகிறது.

புறநானூற்றின் போர் தர்மம் – ஒரு வாழ்வியல் நெறி

புறநானூற்றின் போர் தர்மத்தை வெறும் போர்க்கள நெறியாக மட்டும் பார்க்க முடியாது. அது ஒரு முழுமையான வாழ்வியல் நெறியாகும்.

வீரம் மனிதனுக்கு துணியைக் கற்றுக்கொடுக்கிறது.

மானம் தன்மரியாதையை உணர்த்துகிறது.

அறம் செயல்களில் நேர்மையை ஏற்படுத்துகிறது.

மனிதநேயம் பிற உயிர்களை மதிக்கச் செய்கிறது.

கொடை பிறருடன் பகிர்ந்து வாழக் கற்றுக்கொடுக்கிறது.

நிலையாமை வாழ்க்கையின் உண்மையை உணர்த்துகிறது.

எனவே புறநானூறு போற்றும் போர் தர்மம் என்பது வானையும் வேலையும் பற்றிய வரலாறு மட்டுமல்ல. அது மனிதன் எவ்வாறு வீரத்துடனும் அறத்துடனும் மனிதநேயத்துடனும் வாழ வேண்டும் என்பதைக் கற்றுத்தரும் வாழ்வியல் பாடமாகும்.

முடிவுரை

புறநானூறு பண்டைத் தமிழரின் போர் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்ததோடு நின்றுவிடாமல், போருக்கும் ஒரு அறநெறி இருக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த கருத்தை முன்வைக்கிறது. போர் என்பது வெற்றிக்கான கருவியாக இருந்தாலும், அந்த வெற்றியை அடையும் வழி அறத்திலிருந்து விலகக் கூடாது. புறநானூறு போற்றும் போர் தர்மம் என்பது போரில் வெற்றி பெறுவதற்கான நெறி மட்டுமல்ல; வெற்றியிலும் மனிதநேயத்தை இழக்காமல் இருப்பதற்கான அறநெறியாகும். வீரத்தோடு அறத்தையும், மானத்தோடு மனிதநேயத்தையும் இணைத்துப் போற்றிய புறநானூற்றின் சிந்தனை, இன்றைய உலகில் அமைதியையும் சகோதரத்துவத்தையும் வளர்க்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறது.

Works Cited

- [1.]Purananuru. Edited by U. V. Swaminatha Iyer, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, 1920.
- [2.]Ramanujan, A. K., translator. *Poems of Love and War: From the Eight Anthologies and the Ten Long Poems of Classical Tamil*. Columbia UP, 1985.
- [3.]Zvelebil, Kamil V. *Tamil Literature*. E. J. Brill, 1975.